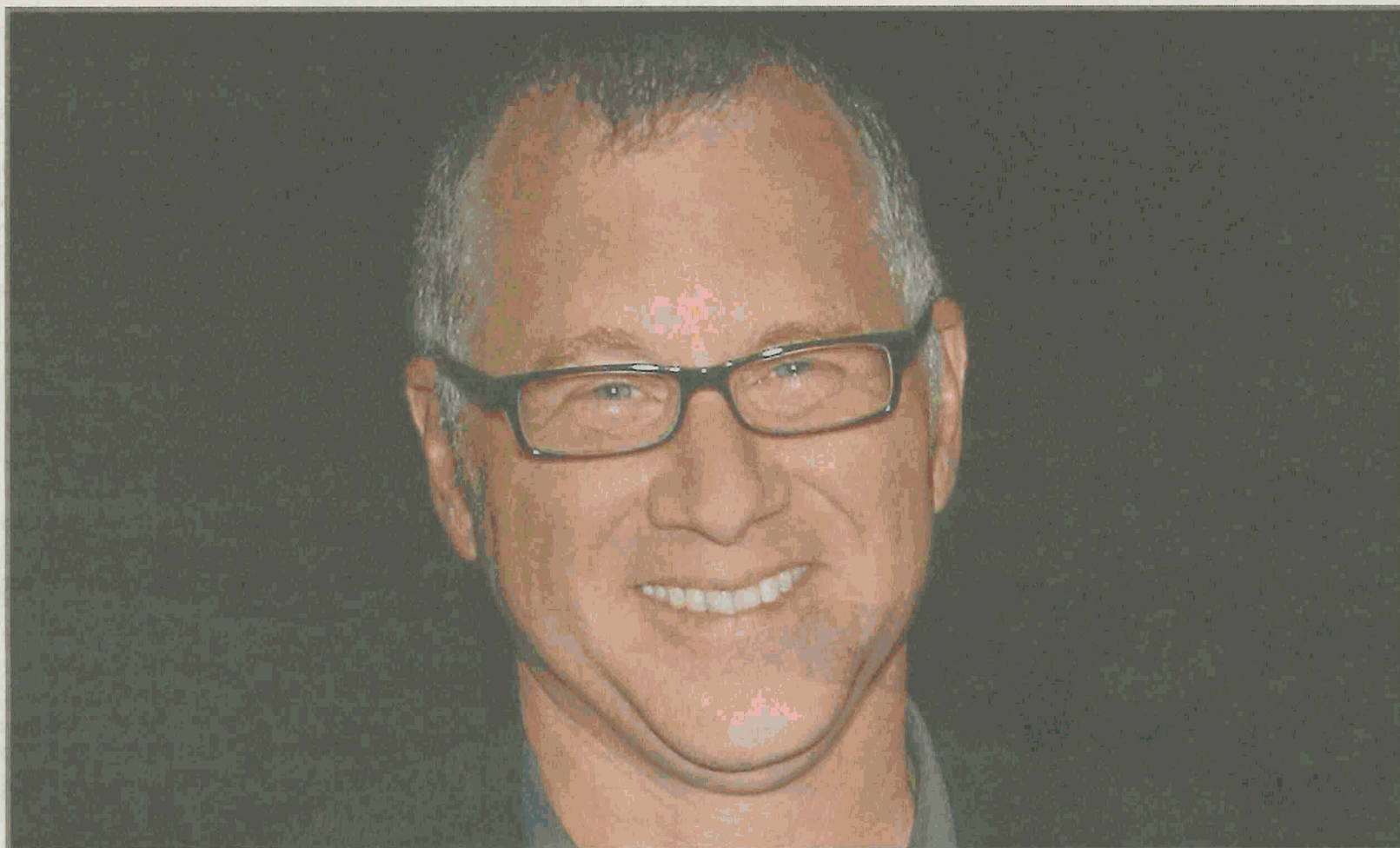

Tom Perrotta,
guionista reconegut,
ha publicat una
novel·la de
ciència-ficció que va
ser adaptada com a
sèrie de televisió
AFP

THE LEFTOVERS
Tom Perrotta.

Traducció:
Marta Pera Cucurull
Editorial: Periscopi
Barcelona, 2014
Pàgines: 409
Preu: 19 euros

Libres

Uns en diuen el Rapte, però als científics, als entesos i als polítics els agrada més dir-ne la Desaparició Sòbta-da. Són els il·luminats, els més ortodoxos, els seguidors de les diferents sectes, els més ignorants i els més vulnerables els que s'estimen més dir-ne el Rapte i relacionar-ho amb la Bíblia i amb l'Apocalipsi, o amb alguns textos esotèrics que parlen del més enllà. I hi ha molt especialment els del Residu Culpable, creients muts d'aquest món de Desaparicions Sòbtades. Però també hi ha els desubicats, gent com ara Nora Durst que aquell fatídic 14 d'octubre va perdre tot d'una el seu marit i els dos fills. ¿Com pot o com podríem continuar vivint en un món on no hi hagués ningú que no tingués una llarga llista de coneguts, familiars o no, que haguessin desaparegut sense ni un crit, sense ni una paraula, sense que en sabéssim res més? Ningú no sap dir a on són, què va passar, per què va passar i alguns asseguren que els desapareguts són al nostre costat i que ens parlen o ens veuen. I que som nosaltres els que no els veiem i els que no els sentim.

Tom Perrotta ha escrit una novel·la de ciència-ficció sense morts, sense guerres i sense destruccions d'edificis, una novel·la on passa un fet molt més trasbalsador i que afecta molta més gent que el que va afectar, possem-hi, l'11-M. I on l'única gran destrucció és mental, la d'un món amb tot de seguretats que han mort. M'afanyo a dir-ho perquè em penso que no ho escriurà ningú. També a Judita, Francesc Trabal fa que Judita deixi de turmentar el seu amant perquè desapareix de cop, quan, ballant sobre un camp de flors: "Va fer un pet com una gla i va quedar a trosos." Perrotta, però, no centra el punt de vista narratiu a parlar dels desapareguts o dels esforços per retrobar-los o per entendre què ha passat, sinó que fa que parli dels que hi són,

Els que sobren

dels desencaixats que vegeten perplexos en aquesta nova realitat, dels que sobren, les deixalles com si diguéssim, que és el que vol dir *Leftovers*. Però en parla en un moment prou posterior perquè ja no es plantegin si continuaran vivint, i prou recent perquè no puguin actuar sense pensar en els que ja no hi són. Per a uns, els desapareguts són uns herois, per a uns altres, els escollits per Déu, per a molts, gent que estimaven. O potser no tant.

Trabal pensava més en el surrealisme i en les avantguardes. Perrotta fa una novel·la molt més convencional, amb molts més escenaris i molts més personatges. Narra amb una agudesia, una intel·ligència i un encert eficaç, no esquivia la comèdia, el costumisme

i, sobretot, la voluntat realista i la ironia. Alguns crítics l'han comparat amb Txèkhov o amb Balzac, tot i que no faci descripcions exhaustives, ni tingui cap voluntat de totalitat, només uns personatges debatent-se en una situació que els desborda, com ous massa deixatats.

Penso ara en els problemes de Kevin Garvey, alcalde de Mapleton, que conviu amb dues adolescents. Una, Jill, és la seva filla. L'altra, Aimee, és molt més decidida i madura. I molt més conflictiva. I penso també en la I Celebració en Memòria dels Herois Desapareguts que organitzen a Mapleton a l'estil de les desfilades del 4 de Juliol. Kevin la presideix. Potser endut per l'actitud balzaciana de retratar una societat, jo diria que Perrotta ha forçat alguns personatges, fent que prenguessin decisions sorprenents. A parer meu, no és prou creïble que Laurie Harvey abandoni Kevin, el seu marit, i Jill i Tom, els fills, perquè opta per afegir-se a la secta dels del Residu Culpable. Em sembla que hauria estat més entenedor que s'hi afegís Nora.

Sigui com sigui, decisions sorprenents com aquesta al costat d'aparicions contínues de nous personatges permeten ampliar tant com calgui *The leftovers* i, si s'escau, afegir nous episodis a la sèrie que Canal + i HBO han fet a partir d'aquesta novel·la. De moment, llegeixo que Kevin no serà l'alcalde de Mapleton, sinó el cap de la policia. Tom, el fill gran d'ell amb Laurie, ingressa a la secta de l'Abraçada que dirigeix Sam Wayne perquè no pot treure's del cap un antic company desaparegut. Potser també sigui una mica forçat. Però el procés d'enamorament de Tom per Christine és paral·lel al de Kevin per Nora. Hauran de llegir *The Leftovers* per saber què passa amb l'amor. Pensin que el món ja no és tal com era. I que potser no hagi estat tampoc mai tal com pensàvem. *

L'apunt

Nascut als Estats Units l'agost del 1961, Tom Perrotta ha publicat, a banda de diversos relats curts, un total de sis novel·les: *The Wishbones* (1997), *Election* (1998), *Joe College* (2000), *Little Children* (2004), *The Abstinence Teacher* (2007) i *The Leftovers* (2011).